

[Wilhelm.]

lene for, at der ikke er nogen som helst økonomisk tvingende grund til at vælge atomkraftværkerne. Det mener jeg man efterhånden har erkendt og indrømmet i de tal, der ligger.

Men ind i økonomien går selvfølgelig også overvejelserne om: er det muligt at sikre forsyningen på lidt længere sigt? Ellers giver det jo en voldsomt forringet økonomi, at man har satset på et produktionsanlæg, som ikke kan køre. Her kommer altså problemerne om urankrisen, som jeg også godt vil høre regeringens nærmere kommentarer til, ikke mindst fordi den er blevet aktualiseret, siden vi sidst var samlet i maj-juni måned. Men allerede dengang lå det jo lidt tungt med at få kommentarer til OECDs rapport om urankrisen fra december 1975, hvor man konkluderer, at der vil opstå formidable problemer — som der står i sammentrækningen, i resumeet i starten — formidable problemer omkring midten af 1980erne med hensyn til uranleverancerne.

Med hensyn til beskæftigelsen vil jeg gerne takke handelsministeren for svaret på et af de spørgsmål, vi har stillet, og som går på beskæftigelseseffekten af alternative energiforsyningsinvesteringer. Svaret viser klart, at beskæftigelsesmæssigt er atomkraftinvesteringerne tydeligt i bunden og meget langt nede i bunden, mens de store beskæftigelseseffekter ligger andre steder.

Vi har til denne samling — det blev nævnt her af formanden, da mødet startede, og det kan virke lidt sent — fremsat en række forslag, der kombinerer beskæftigelsesarbejder med alternativ energipolitik, under hensyn til den beskæftigelsessituation og økonomiske situation, vi står i naturligvis. Jeg skal kun nævne, at de var fremsat, før der lå et eneste forslag som resultat af firepartiforliget, men de er altså af forskellige grunde blevet skudt i bunden, de bliver først fremsat nu og bliver nægtet sat til behandling i denne samling til trods for, at de har både med beskæftigelsen, med valutabalancen, med betalingsbalancen, med hele den økonomiske situation, som er hovedemnet for denne samling, at gøre. Vi vil selvfølgelig protestere imod dette, men så i øvrigt genfremsætte og forfølge disse forslag, som der nu er tilbageværende muligheder for.

Erik Holst (S):

Det synes at være meget tydeligt, at tiden ligesom er løbet fra hr. Wilhelms forespørgsel. Den var netop, som det også blev gentaget i dag, foranlediget af debatten den 21. maj d. å., hvor vi diskuterede dansk energipolitik 1976 og havde første behandling af forslag til lov om anvendelse af kernekraft som energikilde i Danmark.

Nu siger hr. Wilhelm, det gjorde han også dengang, at der ikke var tid til særlig dybtgående debatter. Jeg har prøvet at tælle op, hvad det fylder i Folketingstidendes gengivelse. Der er 100 spalter debat den 21. maj. Der kan være detaljer og visse sider af energidebatten, som vi ikke kom ind på. Det var vel i og for sig naturligt og ventet. Det er det, vi er gået videre med i folketingets energipolitiske udvalg.

Den frygt, hr. Wilhelm dengang nærede, er nu, så vidt jeg kan se, taget fra hans skuldre, for der er netop blevet tid til en mere vidtgående drøftelse, og der er blevet tid til en mere vidtgående undersøgelse af nogle af de problemer, som hr. Wilhelm dengang mente var utilstrækkeligt belyste eller utilstrækkeligt undersøgte.

Vi finder det rigtigt, at regeringen har taget initiativ til at udskyde anden og tredje behandling, som var planlagt i den ekstraordinære samling i september, for der er netop mange økonomiske problemer, som vi i disse dage står over for, hvor det ville være positivt forkert ikke at inddrage de investeringer, som energiplanen forudsætter i hele den økonomiske udviklingsfase, vi nu går ind i.

Det var rigtigt at undersøge mulighederne for de beskæftigelsesmæssige effekter. Det er rigtigt at undersøge de sikkerhedsmæssige og miljømæssige aspekter af hele dette store spørgsmål ved eventuel etablering af atomkraftværker i Danmark.

Jeg havde egentlig forventet at høre fra hr. Wilhelm, ikke et taknemmeligt indlæg, men måske for en gangs skyld et indlæg, som udtrykte tilfredshed med, at der nu bliver skabt den fornødne tid til at diskutere disse meget alvorlige og meget vigtige problemer.

Socialdemokratiet er tilfreds med den redegørelse, handelsministeren i dag har givet os. Vi synes, det er godt, at man har vist det fornødne mod til at erkende, at man